

## În turnuri, stalactite

Ioan Silvan

---

În turnuri, stalactite

N-am timp îndeajuns ca să privesc  
cetatea-n ale cărei porți am început să bat,  
trecutul în priviri s-a-ntunecat  
și clipele din urmă mă gonesc,

criza de timp mă face ca o fiară,  
să rup în dinți pământul, să-l sfărâm,  
și să-l creez apoi, a doua oară,  
ca pe-o cetate de pe-un alt tărâm,

în turnuri stalactite să-i curgă din zenit,  
cu o nouă șansă visul să-mi dezmiere,  
și să creez în lume-alt infinit  
în locul celuia pe care simt că-l pierd.